

dres for juridiske Fuldmægtige, faae disse godgjort paa en ganske anden Maade. Hvad her er Spørgsmaal om, er, hvad Staten skal indrømme til Contoirholdsopdragelse, og her siger jeg, at de Fuldmægtige, som Toldembedsmændene have, heller ikke ere frie for undertiden at gjøre sig nogle Biindtægter. Vi vide Alle, at naar Skipperne eller Andre ønske at faae skrevet Angivelser, eller hvad det nu kan være, som det paahviler Skipperen at skrive, men som han ikke kan skrive, henvender han sig til Fuldmægtigen. Der er ikke det Sjerneste i, at denne skriver noget Saadant for ham og tager et Bederlag derfor; dette kan altsaa godt lade sig gjøre, og der er Intet iveien derfor. Her er altsaa kun Spørgsmaal om, hvad man i Almindelighed skal indrømme til et saadant Contoirhold. Det kunde ogsaa synes, som om den høitærede Minister var noget mere uenig med Udvalget, end han egentlig er; thi af de 24 Fuldmægtige, som ere opførte i Udkastet med 450 Rd., er den høitærede Minister gaaet ind paa, at de 16 kunne notes med 400 Rd., og Uenigheden mellem den høitærede Minister og Udvalget angaaer altsaa kun 8 Fuldmægtige, men det er da ikke en saa stor Uenighed, at man ikke skulde kunne komme ud derover. Jeg anfører blot dette, for at vise, at der ikke ligger en saa uhyre stor Betydning i, hvad der her er Tale om. — De andre Nedsættelser, som ere komne til, ere foreslaaede med Finantsministerens Tilstemning; han har leveret mig et Exemplar af Lovforslaget, hvorpaa han havde skrevet, hvilke Nedsættelser han kunde gaae ind paa, og det er dem, hvorefter Udvalget paa disse Steder har rettet sig. Det kan vel tænkes, at man ved denne Nedsættelse af 50 Rd. vilde tage mere fra visse Toldsteder end ved at beregne $\frac{2}{3}$ af Havnepengene; det kan meget vel finde Sted, hvor der ikke er Tale om synderlige Havnepenge. Dette er jo Tilfældet flere Steder, ja, der er endog flere Steder, hvor der slet ingen Havnepenge gives; men i det Hele har Udvalget meent, at man har gjort sig al mulig Umage for her at nærme sig den høitærede Finantsminister saameget som muligt. Den Forskjel, der kan være imellem Accisen og Havnepengene, er Noget, som paany

kan tages under Overveelse, og der vil ikke være Noget iveien for at rette dette i Fremtiden. Det, hvorom der egentlig er Spørgsmaal, er altsaa, hvorvidt 8 Fuldmægtige i hele Landet skulle have 450 eller 400 Rd., eller rettere, om de Embedsmænd, der skulle lønne dem, skulle til deres egen Lønne have 450 eller 400 Rd.

Finantsministeren: Jeg ønsker blot endnu at gjøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af den ærede Ordførers Ytringer, idet jeg skal gjentage, hvad jeg før tillod mig at yttre, at jeg anerkjender, at Udvalget her er kommet mig langt mere imøde end ved noget af de andre Forslag. Der er imidlertid en Betragtning, som jeg vil tillade mig at gjøre gjældende overfor den ærede Ordfører, nemlig den, at naar man vil dømme om, hvad der behøves til Contoirhold paa dette eller hiint Sted, tror jeg, at man er nærmere henviist til de Oplysninger, som foreligge om, hvorledes Forholdene factiss stille sig, end man er til et blot mere eller mindre overfladiff Ekspor, idet det dog tør forudsættes, at Embedsmanden ikke anvender mere af sin Gage eller sit Contoirhold, end han er absolut nødt til, for at holde saa paalidelige og brugbare Folk, som Omstændighederne kræve, at han skal holde. Det forekommer mig altsaa, at der netop i de befalede Indberetninger og i Gjennemsnittet af deres Resultater ligger en Veiledning, som man ikke godt kan slyde tilside. Der er endnu et Moment, som maa tages i Betragtning, og som ganske vist ikke fremstiller sig paa alle Steder med lige stor Etyrke, nemlig Spørgsmaalet om det Omfang, hvori den paagjældende Amtstue benyttes til andre Forretninger — vel at mærke: Statsforretninger — end dem, der ligefrem slyde af Toldklareringer. Det vil da være ærede Medlemmer bekendt, at paa de Steder, hvor der ikke er Amtstue, er der paalagt Kasserne meget betydelige Forretninger, navnlig med Udbetaling af Pensioner og Understøttelser, og overhovedet med Ud- og Indbetalinger paa Statskassens Vegne, Noget, der ganske vist maa tages i Betragtning ved Bedømmelsen af Nødvendigheden af en vis Størrelse for